

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: TT-14S/70/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2022200153
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:2022200153.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Automotive Solution s. r. o., so sídlom Lamačská cesta 3/B, 841 01 Bratislava, IČO: 45 601 488, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Henrich Dušek, s. r. o., so sídlom Staré Grunty 162, 841 04 Bratislava, IČO: 36 740 951, proti žalovanému: Inšpektorát práce Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, 917 01 Trnava, o preskúmanie protokolu žalovaného č. ITA-52-63-2.3/P-B25-22 zo dňa 22.03.2022 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 06.04.2022, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalovaný protokolom č. ITA-52-63-2.3/P-B25-22 zo dňa 22.03.2022 (ďalej len „Protokol“) podľa § 12 ods. 2 písm. b) a ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) nariadil žalobcovi odstrániť nedostatok zistený pri inšpekcii práce a uvedený v bode č. 1 Protokolu, od prevzatia Protokolu nevyužívať závislú prácu fyzickej osoby, a to konkrétne cudzieho štátneho príslušníka A. B., bez splnenia podmienok na jej zamestnávanie podľa osobitného predpisu (a to zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) a trvale dodržiavať príslušné zákonné ustanovenie. Žalovaný zároveň podľa § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce uložil žalobcovi povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a predložiť písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin v lehote do 3 dní po uplynutí lehoty na odstránenie zistených nedostatkov.

2. Žalobca sa žalobou zo dňa 17.06.2022 domáhal preskúmania zákonnosti Protokolu v znení Dodatku č. 1 zo dňa 06.04.2022 (ďalej len „Dodatok č. 1“), jeho zrušenia a priznania práva na náhradu trov konania, majúc za to, že zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostatočné pre riadne posúdenie veci. Zápisnica s A. B., ktorá predstavovala kľúčový dôkaz, totiž bola spísaná na základe tlmočenia do ukrajinského jazyka A. C., koordinátorkou žalobcu, ktorá však mala maďarskú národnosť a ukrajinský jazyk neovládala ani na elementárnej úrovni. Nebolo zrejmé, kto spísal túto zápisnicu v ukrajinskom jazyku. Predmetná zápisnica k Protokolu pripojená nebola a žalobcovi bola prístupná iba k nahliadnutiu na základe zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Žalobca však mal len 8 kalendárnych dní na vyjadrenie sa k Protokolu. Bolo preto nereálne dohodnúť si nahliadnutie do spisu a pripraviť aj relevantné vyjadrenie. Predmetná zápisnica tak bola absolútne nepoužiteľná na účely konštatovania porušenia zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“). Žalobca tiež namietal nesprávne právne posúdenie veci konštatujúc, že závery žalovaného boli založené na nesprávnej aplikácii a nesprávnom výklade § 1 ods. 3 Zákonníka práce. A. B. nemala postavenie fyzickej osoby, ale bola samostatne zárobkovo činnou osobou, teda podnikateľom. Bolo právne dovolené, aby si

dva podnikateľské subjekty (v rámci zmluvnej voľnosti) dohodli časový úsek, kedy bude poskytovateľ poskytovať pre objednávateľa služby. Skutočnosť, že A. B. poskytovala služby v dohodnutom čase nebolo možné považovať za znak závislej práce. Žalovaná nesprávne aplikovala aj § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní“). A. B. sa totiž na území Slovenskej republiky zdržiavala legálne na základe povolenia na prechodný pobyt za účelom podnikania, ktoré mal žalovaný k dispozícii. Ak príslušný orgán živnostenského podnikania vydal A. B. oprávnenie na podnikanie a v nadväznosti na to jej príslušný orgán hraničnej a cudzineckej polície vydal povolenie na pobyt, žalovaný nemal absolútne žiadnu kompetenciu sponchybňovať legálnosť jej výkonu práce na území Slovenskej republiky. Žalobca napokon namietal, že žalovaný mu svojím postupom odňal možnosť konať pred ním, keďže Dodatok č. 1 s ním nebol riadne prerokovaný.

3. Žalovaný súdu predložil administratívny spis, avšak k žalobe sa nevyjadril.

4. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov Správny súd v Bratislave začal svoju činnosť 01.06.2023 a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Nitre a Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Vec vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14S/70/2022 bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 6S Správneho súdu v Bratislave a je na Správnom súde v Bratislave vedená pod sp. zn. TT-14S/70/2022.

5. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

6. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“), na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

7. Podľa § 7 ods. 1 písm. e) SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

8. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

9. Podľa § 170 písm. a) SSP, žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

10. Zo žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti protokolu o výsledku inšpekcie práce, ktorým mu žalovaný podľa § 12 ods. 2 písm. b) a ods. 3 zákona o inšpekcii práce nariadil odstrániť zistený nedostatok a trvale dodržiavať príslušné zákonné ustanovenie a podľa § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce uložil povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin, ako aj povinnosť predložiť písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin. Správny súd v prvom rade skúmal, či je takýto protokol (v znení jeho dodatku) spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu.

11. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy na základe žaloby vo všeobecnosti determinované princípom generálnej klauzúly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

12. Z prieskumu v rámci správneho súdnictva sú (okrem iných) vylúčené také úkony orgánov verejnej správy, ktoré sú svojou povahou predbežné, procesné, či poriadkové, čiže inými slovami úkony orgánov verejnej správy štandardne nezasahujúce do právneho postavenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby [porovnaj § 7 písm. e) SSP]. V nadväznosti na túto výnimku z práva na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy veľký senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 19SVs/2/2022 zo dňa 04.12.2023 (vo veci žaloby o preskúmanie zákonnosti protokolu o výsledku inšpekcie práce) konštatoval, že

„ ... (o)patrenia na nápravu zistených nedostatkov, ktoré môže uložiť inšpektor práce na základe výsledkov inšpekcie práce podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 125/2006 Z. z., sú súčasťou protokolu z inšpekcie práce. Neukladajú sa však vo forme rozhodnutia, na ktoré by sa vzťahoval procesný postup podľa Správneho poriadku a ktoré by nadobúdalo právoplatnosť alebo vykonateľnosť. Inšpektor práce nemá na presadenie týchto opatrení žiadne prostriedky bezprostredného donútenia (výkon rozhodnutia, exekúciu). V protokole inšpektor podľa § 14 ods. 1 cit. zák. uvedie zistené porušenia predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a opatrením podľa cit. § 12 ods. 2 písm. b) zaviazá kontrolovaného, aby ich odstránil v prípadne určenej lehote. Pokiaľ z protokolu nevyplývajú žiadne konkrétne povinnosti, ktoré má kontrolovaný subjekt splniť, potom je obsahom všeobecne formulovaných opatrení len upozornenie dodržiavať pri činnosti tie právne predpisy a záväzky, ktoré kontrolovanému subjektu už beztak vyplývajú z právnych predpisov, prípadne kolektívnych zmlúv. Hoci na nesplnenie uloženého opatrenia je naviazaná sankcia podľa § 19 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z., základným predpokladom jej uloženia vždy zostáva to, aby v čase, kedy inšpektor práce opatrenie podľa § 12 ods. 2 písm. b) cit. zák. uložil, zistený nedostatok skutočne existoval a aby predstavoval porušenie právneho predpisu alebo kolektívnej zmluvy v zmysle § 2 ods. 1 cit. zák. Protokol a tam uvedené opatrenie tak predstavujú jeden z podkladov, z ktorého môže inšpektorát práce vychádzať pri ukladaní pokuty podľa § 19 ods. 2 cit. zák., samy osebe však spravidla nepredstavujú akty, ktoré by priamo zasahovali do práva, povinnosti alebo právom chráneného záujmu v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP.

17. Z uvedených dôvodov sa veľký senát v zásade stotožňuje s právnym názorom, ktorý bol vyslovený v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 11 Sžk 11/2021, ale aj v predkladajúcom uznesení senátu kasačného súdu. Opatrenie podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 125/2006 Z. z. uvedené v protokole z inšpekcie práce, ktorým sa kontrolovanému subjektu iba formálne ukladá „odstrániť zistené nedostatky“, bez toho, že by sa tým menilo jeho právne postavenie, nie je spôsobilé zasiahnuť do práv, povinností alebo oprávnených záujmov a tým menej do subjektívneho práva kontrolovaného. Takéto všeobecné opatrenie totiž neodoberá kontrolovanému žiadne právo, nezužuje jeho rozsah ani spôsob jeho výkonu. Podľa § 7 písm. e) SSP potom platí, že správne súdy nepreskúmajú okrem iného rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Úlohou správneho súdu pri skúmaní podmienok konania uvedených v § 98 ods. 1 písm. g) SSP je posúdiť, či je napadnutý akt orgánu verejnej správy vôbec spôsobilý ukrátiť určitú osobu na určitom subjektívnom práve. Ak je zrejmé, že takéto subjektívne právo nemôže existovať alebo že akt orgánu verejnej správy nie je spôsobilý do tohto práva zasiahnuť, nemožno ho považovať ani za opatrenie podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP a správna žaloba o jeho preskúmanie nemôže byť prípustná (porov. v tomto zmysle uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 7 Ssk 7/2021, č. 2/2022 ZNSS).“

13. Pri posudzovaní spôsobilosti protokolu o výsledku inšpekcie práce, ktorým bolo kontrolovanému subjektu (žalobcovi) podľa § 12 ods. 2 písm. b) a ods. 3 zákona o inšpekcii práce nariadené odstrániť zistený nedostatok, byť predmetom správneho súdneho prieskumu, nemožno opomenúť, že „činnosť inšpektorov práce, ktorou zabezpečovali dôkazy pred vyhotovením protokolu a jeho dodatku č. 1, nie je možné vnímať ako správne konanie o uložení sankcie. Sankcie sa ukladajú na základe osobitného ustanovenia § 19 cit. zák., a to v osobitnom správnom konaní (porov. § 21 ods. 3 cit. zákona), v ktorom konštatovanie porušenia konkrétneho právneho predpisu a identifikácia subjektu, ktorý sa takéhoto konania dopustil, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a zodpovedať istým formálnym aj obsahovým náležitostiam ... spôsobilosť protokolu ako dôkazného prostriedku preukázať protiprávne konanie na účely prípadného administratívneho konania o uložení sankcie (teda aj skutočná existencia zistených nedostatkov) sa preskúmava v prípade podania správnej žaloby v inom súdnom konaní“ (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/72/2022 zo dňa 27.03.2024, ods. 29).

14. Pokiaľ ide o časť protokolu o výsledku inšpekcie práce, ktorým bolo kontrolovanému subjektu (žalobcovi) podľa § 12 ods. 2 písm. b) a ods. 3 zákona o inšpekcii práce nariadené odstrániť zistený nedostatok, spôsobilú byť za vyššie uvedených podmienok predmetom správneho súdneho prieskumu, správna súdna prax dospela k záveru, že táto je obmedzená na časť „Opatrenia“. V žiadnom prípade teda nie je možné v rámci prieskumu takéhoto protokolu správnym súdom preskúmať, či skutkové zistenia identifikované pri výkone inšpekcie, ktoré sa premietli do časti protokolu „Zistené nedostatky“, boli reálne, resp. boli preukázané (porovnaj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/141/2022 zo dňa 27.03.2024, ods. 28).

15. Z hľadiska uvedených východísk bolo potrebné posúdiť spôsobilosť Protokolu v znení Dodatku č. 1, presnejšie jeho časti „Opatrenia“, byť predmetom správneho súdneho prieskumu.

16. Z napadnutého Protokolu vyplýva, že výkon inšpekcie práce u žalobcu bol zameraný na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní s osobitným zameraním na prípady využívania závislej práce štátnych príslušníkov tretích krajín disponujúcich povolením na pobyt za účelom podnikania a v zmysle mimoriadnej úlohy B 22 132. Žalovaný vytkol žalobcovi v Protokole nedostatok spočívajúci v porušení zákazu nelegálneho zamestnávania tým, že minimálne dňa 02.03.2022 v čase o 11:15 hod. využíval závislú prácu fyzickej osoby A. B., ktorá pre neho vykonávala závislú prácu ako operátor montáže automobilových dverí na pracovisku D. E. X, XXX XX A., pričom neboli splnené podmienky na jej zamestnávanie podľa osobitného predpisu, čím porušil § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. c) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní.

17. Žalovaný podľa § 12 ods. 2 písm. b) a ods. 3 zákona o inšpekcii práce nariadil žalobcovi odstrániť zistený nedostatok uvedený v bode č. 1 Protokolu a trvale dodržiavať príslušné zákonné ustanovenie. Zároveň žalovaný podľa § 14 ods. 2 zákona o inšpekcii práce uložil žalobcovi povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a predložiť písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin v lehote do 3 dní po uplynutí lehoty na odstránenie zistených nedostatkov.

18. Žalobca sa k Protokolu vyjadril podaním zo dňa 31.03.2022. Žalovaný v nadväznosti na toto podanie žalobcu v Dodatku č. 1 konštatoval, že žalobca vo svojom vyjadrení nepredložil dôkazy, ktoré by mohli zmeniť bod č. 1 Protokolu. Zistený nedostatok uvedený v bode č. 1 Protokolu preto zostal nezmenený a platný.

19. Ako to už bolo uvedené vyššie, pokiaľ z protokolu o výsledku inšpekcie práce nevyplývajú žiadne konkrétne povinnosti, ktoré má kontrolovaný subjekt splniť, potom je obsahom všeobecne formulovaných opatrení len nariadenie dodržiavať pri činnosti tie právne predpisy a záväzky, ktoré kontrolovanému subjektu (žalobcovi) už beztak vyplývajú z právnych predpisov, prípadne kolektívnych zmlúv (porovnaj uznesenie veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 19SVs/2/2022 zo dňa 04.12.2023). Je tomu tak aj v právnej veci žalobcu, keď žalovaný podľa § 12 ods. 2 písm. b) a ods. 3 zákona o inšpekcii práce nariadil žalobcovi nevyužívať závislú prácu A. B. bez splnenia podmienok na jej zamestnávanie podľa osobitného predpisu a trvale dodržiavať príslušné zákonné ustanovenie. Toto opatrenie, uvedené v Protokole, nemení právne postavenie žalobcu a nie je spôsobilé zasiahnuť do jeho práv, povinností alebo oprávnených záujmov. Obsahom predmetného opatrenia je totiž v konečnom dôsledku len nariadenie dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy s tým, že závislú prácu A. B. (prípadne závislú prácu inej osoby) je možné využívať len za splnenia podmienok na jej zamestnávanie podľa osobitného predpisu.

20. Je taktiež zrejmé, že opatrenia uvedené v Protokole (nariadenie nevyužívať závislú prácu A. B. bez splnenia podmienok na jej zamestnávanie a trvale dodržiavať príslušné zákonné ustanovenie) neodoberajú žalobcovi žiadne práva, nezužujú rozsah jeho práv ani spôsob ich výkonu, ale len zdôrazňujú nutnosť dodržiavať povinnosti ustanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalovaný vo veci samej žalobcovi nenariadil vykonanie žiadneho konkrétneho opatrenia, v ktorom by ho zaviazal konať určitým konkrétnym spôsobom tak, aby došlo k obmedzeniu či zmene jeho právneho postavenia alebo výkonu jeho práv.

21. Protokol v znení Dodatku č. 1 by mohol byť spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu v situácii, kedy by opatrenie formálne uložené podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona o inšpekcii práce v skutočnosti svojim obsahom predstavovalo niektoré z opatrení podľa iných písmen tohto odseku, pre ktorých uloženie platia osobitné podmienky, alebo kedy by všeobecne formulované opatrenie mohol žalobca ako kontrolovaný subjekt naplniť len veľmi konkrétnymi krokmi s celkom presným obsahom, takže predmetné opatrenie by u neho bolo spojené s konkrétnym zásahom do jeho práva alebo právom chráneného záujmu. O takúto situáciu by mohlo ísť vtedy, kedy by nevyhnutný postup pre splnenie opatrenia bol celkom jednoznačne spojený so závažným konkrétnym zásahom do podnikania žalobcu (napr. odstavenie výroby, obmedzenie iných častí prevádzky) alebo by bol celkom priamo a jednoznačne spojený s nevyhnutnými nákladmi, ktorých vynaloženie by bolo pre kontrolovaného likvidačné alebo by malo výrazný vytesňujúci (škrtiaci) efekt. V predmetnej právnej veci však žalobca vôbec netvrdil, že by uložené opatrenia mali takýto účinok. Podstatu žalobných bodov tvorili námietky o nezákonnom zistení tvrdeného nedostatku a o nesprávnom právnom posúdení veci.

22. K poukazu žalobcu na právny názor prezentovaný v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/45/2022 zo dňa 14.03.2023 správny súd uvádza, že pri posúdení spôsobilosti Protokolu v znení Dodatku č. 1 byť spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu vychádzal z právneho názoru veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prezentovaného v uznesení sp. zn. 19SVs/2/2022 zo dňa 04.12.2023. Práve rozhodovacia činnosť veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky totiž má slúžiť na zjednocovanie právnych názorov a na zabezpečenie jednotnosti rozhodovania správnych súdov (porovnaj Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 189 a nasl.). Táto funkcia veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky je zdôraznená aj v § 466 ods. 3 SSP, podľa ktorého právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu je pre senáty Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky záväzný. Pokiaľ je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu záväzný pre senáty Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, je nepochybne záväzný aj pre správne sudy nižšej inštancie.

23. V nadväznosti na zmienku žalobcu o dôsledkoch konštatovania nelegálneho zamestnávania v protokole o výsledku inšpekcie práce uvádzanú v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd odkazuje na závery Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prezentované v rozsudku sp. zn. 7Ssk/188/2022 zo dňa 28.02.2024. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v tomto rozsudku konštatoval, že „samotné skutkové zistenia uvedené v protokole v bode B sú len jedným zo zistených podkladov pre možné uznanie viny kontrolovaného subjektu, ktoré v rámci nastávajúceho správneho konania o posúdení jeho administratívno-právnej zodpovednosti môžu byť inými dôkazmi modifikované alebo úplne vyvrátené. Skutok uvedený v protokole nie je ustálený a nemožno ho stotožňovať so skutkovou vetou právoplatného rozhodnutia o uznaní viny za správny delikt“ (ods. 15 citovaného rozsudku). Z predmetného rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že na to, aby mohol byť kontrolovaný subjekt posudzovaný ako páchatel' správneho deliktu nelegálneho zamestnávania podľa konkrétnej skutkovej podstaty nelegálneho zamestnávania, teda aby porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, je potrebné, aby bol za tento správny delikt uznaný vinným v právoplatnom rozhodnutí. Podľa Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky je potom podmienkou zápisu do zoznamu osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania, právoplatné rozhodnutie (o uložení pokuty). Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výslovne konštatoval, že sa nestotožnil so stanoviskom, podľa ktorého právnou skutočnosťou pre zápis do uvedeného zoznamu je zistenie porušenia nelegálneho zamestnávania len na základe platného protokolu. Z uvedeného je zrejmé, že samotné konštatovanie zistenia nelegálneho zamestnávania v protokole o výsledku inšpekcie práce nie je spôsobilé zasiahnuť do práv, povinností alebo oprávnených záujmov kontrolovaného subjektu (žalobcu) v oblasti verejnej správy, a že žalobca nemôže byť posudzovaný ako páchatel' správneho deliktu nelegálneho zamestnávania iba na základe protokolu o výsledku inšpekcie práce.

24. Správny súd napokon dodáva, že samotná otázka, či zo strany žalobcu skutočne došlo k nelegálnemu zamestnávaniu, by mohla byť preskúmaná iba v správnom súdnom konaní o správnej žalobe smerujúcej proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré bolo vydané na jeho základe a ktorým boli zasiahnuté práva, povinnosti alebo oprávnené záujmy žalobcu v oblasti verejnej správy.

25. Správny súd vzhľadom na citovanú právnu úpravu a právny názor veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prezentovaný v uznesení sp. zn. 19SVs/2/2022 zo dňa 04.12.2023, preskúmaním žalobných bodov v kontexte zásahu do práv, povinností alebo oprávnených záujmov žalobcu ako kontrolovaného, dospel k záveru, že napadnutý Protokol v znení Dodatku č. 1 nie je spôsobilý zasiahnuť do právneho postavenia žalobcu a jeho preskúmanie v rámci správneho súdnictva je vylúčené s poukazom na § 7 písm. e) SSP. Správny súd preto žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

26. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. b) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

27. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 439 ods. 1 v spojení s § 443 ods. 1 SSP a § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.